

Mi történik velünk?

**INTER-METAL
RECYCLING**
A rovat támogatója
az Inter-Metal Recycling Kft.

A tavaly indult fémrovatunk ideai célkitűzései változatlanok.

Megmutatni, hogy a fémhulladék kezelő szakmában a tonnák mögött életek, emberi arcok, és hihetetlen erőfeszítések rejlenek.

Megpróbálunk pozitív kapaszkodókat keresni a kiszámíthatatlanul változó világban.

dr. Vitányi Márton

AZ év eleje a tervezés időszaka. Tudjuk jól, hogy a recycling szakmában milyen nehéz ez manapság. Az Európai Öntészeti Szövetség (CAEF) egyik tanulmányában találtam a mellékelt ábrát. A zöld vonalak az európai ipari termelés változását mutatják havonta és évről évre, 1992 januárjától napjainkig. A piros vonal az üzleti hangulatot jelzi. Ha valaki nagy hasonlóságot vél felfedezni a különféle hulladék árindexek alakulása és a mellékelt ábra között, nem téved nagyot.

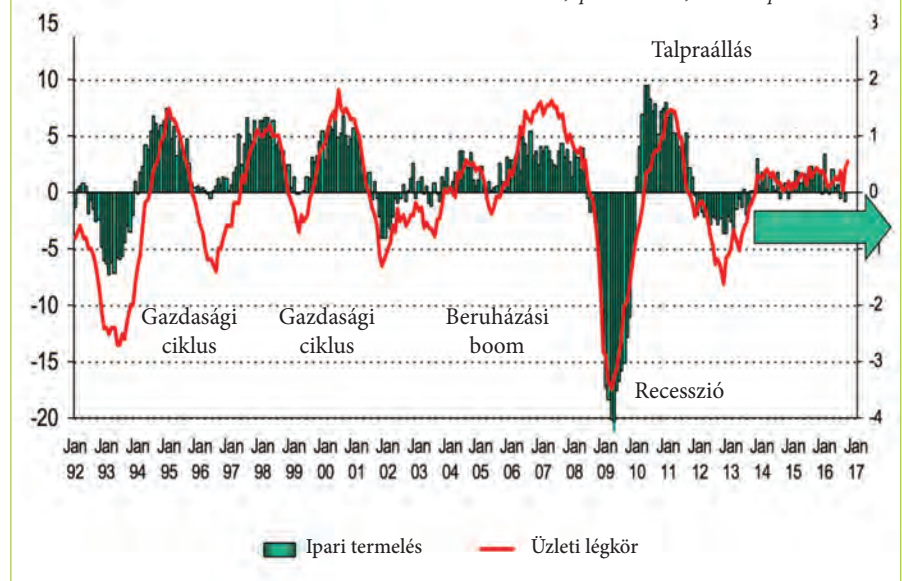
Mert a hazai recycling ipar, különösen a fémhulladék szektor, hihetetlenül gyorsan és pontosan reagál a fogyasztás és a termelés változásának minden rezdülésére. Próbálunk trendeket keresni, és abból kiolvasni a jövőt. A legelső hazai fémhulladék kezelő vállalatok a rendszerváltozás lehetősége mellett azt a 3 zöld „dombot” tudták megerősödésükre felhasználni, amely olyan szépen látszik 3 cikluson keresztül 1993 és 2001 között. Majd, kisebb törés után, 2001-től 2008-ig ciklusok nélküli növekedés zajlott. Milyen egyszerű volt elhinni, hogy a lehetőségek határtalanok, és az emelkedés soha nem ér véget. 2008-ig a nagy beruházások, nagy hulladékkezelő kapacitások kiépítésének időszaka zajlott, sok telephely kialakításával, sok költséges gép megvásárlásával, és persze a mennyiség kiszolgáláshoz szükséges komoly cégszervezetek létrehozásával.

A recesszió váratlanul, súlyosan és fájdalmasan vágta fejbe a teljes szakmát.

A nagy zuhanás után gyors és rövid volt az emelkedés, de ha jobban megnézzük, látjuk, hogy 15 éve nincsenek ciklusok, nincs kiszámíthatóság,

Az euróövezet üzleti bizalmi indexe, 2016. október

Forrás: Eurostat, ipari termelés, 2016. szeptember

és 8 éve nincs növekedés, sem minőségi fejlődés. Továbbra is legtöbbször a termelés-fogyasztás fokozásáról és a növekedés szükségességéről beszélnek, eközben Európa nem találja a helyét. Sokan érzik, hogy nem csupán a termelésben és a fogyasztásban, de leginkább a gondolkodásunkban van szükség változásra. Nem kellene mindenáron fogyasztani, és nem kellene, hogy indokolatlanul olcsó legyen a világ. Legyen meg a valós ára az olajnak, a vasércnek, az energiának, és minden olyan terméknek és szolgáltatásnak, amelyek létrehozása a környezeti erőforrásainkat és jövőnket rövidíti meg. Nagyon sok lufit kell még kidurran-tanunk, hogy meglássuk az „olcsó fogyasztás illúziója” mögött a valóságot. Árazzuk be annak a komoly kockázatát, amikor magunk alatt vágjuk a fát. Akkor a recycling ipar és a hulladék értéke is a helyére fog kerülni